

فصل اول

کلیات

۱-۱- مقدمه

ایران کشوری است در حال توسعه، که چه از نظر صنعتی و چه از نظر کشاورزی، در صدد یافتن مکانی مناسب در بازارهای جهانی صادرات و واردات است. از دیرباز آب و آبادانی دو مفهوم متراffد بوده اند و آب برای رشد و ترقی در زمینه های صنعت و تولید مایحتاج غذایی، یکی از مهمترین عناصر بوده است.

با توجه باینکه ایران در منطقه ای خشک و نیمه خشک قرار دارد و آب قابل دسترس مخصوصاً "برای کشاورزی پراکندگی زمانی و مکانی مناسبی ندارد، لذا حفظ و نگهداری آب و استفاده بهینه از آن، حتی در منطقه مرتبطی همچون شمال ایران، اهمیت دوچندانی پیدا میکند.

اهمیت آب از گذشته های دور تا عصر حاضر، و بحران آب در آینده ای نه چندان دور، بر هیچ کس پوشیده نیست. اگر چه آب جزو منابع تجدید شونده سالیانه محسوب می گردد ولی مقدار آن در طول سال برای حوضه های آبریز تقریبا ثابت و حتی رو به کاهش است. از طرفی افزایش جمعیت توام با رشد صنعتی و بالا رفتن سطح رفاه عمومی و تامین مواد غذایی، اهمیت و ضرورت آن را در زمینه های مختلف کشاورزی، صنعت و شرب روز به روز بیشتر می کند و کمبود آن به خصوص در نواحی خشک و نیمه خشک مشهودتر گشته، ضرورت تامین آب و مهار آبهای سطحی بارزتر می گردد. امروزه به دلیل توجه به احیای روش‌های سنتی تامین آب در مناطق خشک به ویژه از سوی دست‌اندرکاران بخش کشاورزی، ضرورت دارد که روش‌های احداث سازه‌های آبی کوچک برای تامین آب به طور جدی و منطبق با اصول علمی مورد بررسی و مطالعه قرار گیرند. ضرورت ترویج روش‌های احداث و نکات فنی مربوط به این گونه سازه‌ها، که علاوه بر سهل و کم هزینه بودن احداث، ریشه در فرهنگ تامین آب مردم ما دارد، بیش از پیش احساس می شود.

۱-۲- مسئله

با اینکه پیشرفتهای بدست آمده، روش‌های قدیمی را به بوته فراموشی سپرده است، اما در بخش کشاورزی به جهت ارتباط مستقیم با طبیعت، هنوز هم روش‌های قدیمی، بدلیل همسو بودن با طبیعت و استفاده از تجربه پیشینیان، نقش مهمی را ایفا میکنند.

منطقه مازندران که از استانهای شمالی رشته کوه البرز و منطقه پرباران کشور بحساب می‌آید، بعلت وجود آب از کشاورزی پرورنقی بهره میبرد. از غرب پرباران تا شرق نسبتاً "پرباران این استان محصولات مختلف زراعی و باگی تولید شده که برخی از آنها، در کشور مقام اول را در تولید دارا است.

از محصولات زراعی که کشت غالب استان از غرب تا شرق بحساب می‌آید برنج است با نیاز آبی بسیار بالای بیش از ۱۰ هزار متر مکعب در هکتار، و از محصولات باگی بسیار پرورنق، مركبات با نیاز آبی ۴۳۰۰ متر مکعب در هکتار می‌باشد (بقراط ۱۳۸۶).

با توجه به سطح زیرکشت ۲۳۰۰۰۰ هکتار برای برنج و ۱۰۰۰۰۰ هکتار برای انواع مركبات میتوان پی برد که تنها باران پاسخگوی نیاز آبی بالا برای این دو محصول استراتژیک نیست، چرا که اوج نیاز آبی این دو گیاه در کم بارانترین فصل سال یعنی تابستان است. پراکنش نامناسب زمانی باران (تابستان کم باران و پاییز و زمستان پرباران) ذخیره آب را بعنوان تنها راه حل ممکن برای این مشکل، برای ما باقی می‌گذارد (بقراط ۱۳۸۶).

احداث سد شناخته شده ترین روش برای نگهداری و استفاده بهینه از آب است، ولی به جهت اینکه ساختن هر سد و شبکه های انتقال آب در پایین دست آن کار بسیار پرهزینه و زمانبری است و بعنوان یک طرح ملی انجام آن تنها از عهده دولت برمی‌آید، نمیتواند برای کشاورزان اراضی شالیزار در یک روستای کم جمعیت راه حل مناسبی بحساب آید (ذبیحی ۱۳۸۷ ب).

یکی دیگر از راههای تامین آب، برای کشاورزان استفاده از چاه است که خود دارای مشکلاتی از قبیل فراهم آوردن امکانات استخراج آب توسط موتور پمپ‌های برقی یا گازوئیلی می‌باشد.

یکی از راههای ابداع شده توسط مردم منطقه، که پیشینه تاریخی آن بدرستی مشخص نیست، احداث آب بندان ها و ذخیره آب در آنهاست. این روش نسبت به بقیه روشها کم هزینه تر و همینطور سازگار با محیط زیست می باشد.

آب بندان ها از اجزاء مهم نظام آبیاری سنتی در منطقه شمال کشور (مازندران ، گلستان و گیلان) به شمار آمده و از طریق ایجاد یک دیواره خاکی در اطراف زمین انتخابی، بوجود می آیند.

آب بندان ها که استخرهای بزرگ آب هستند، با ذخیره مقادیر قابل ملاحظه آب، نقش نسبتاً مهمی در تنظیم جریان آب و انطباق آن با مصرف ایجاد می کنند. وجود آب بندان ها به زارعین امکان می دهد که مقداری از جریان آبهای سطحی ناشی از روان آب بارندگی و آب رودخانه ها را در خارج از فصل آبیاری و موقع فراوانی آب ذخیره نموده و در هنگام کم آبی و نیاز بالا به آب، به مصرف برسانند.

آب بندان ها معمولا در مناطقی که فاقد حقابه مستقیم و حقابه مکفی و مطمئن از رودخانه ها ، قنوات و ... هستند ، احداث می گردند.

این تحقیق مربوط به آب بندان های واقع در استان مازندران است که با عنایت به پدیده شوم خشکسالی در چند سال اخیر، نیاز به بررسی آنها ضروری بنظر می رسد. این خشکسالی اخیر باعث گشته تا علی رغم آماده سازی زمین و نشای برنج توسط کشاورزان منطقه، محصولات برخی از آنها از بین رفته و گاه هیچ محصولی برداشت نکرده اند، بنابراین بهسازی آب بندان های استان مازندران اهمیت خود را نشان میدهد.

۱-۳-۳- فرضیات و اهداف

۱-۳-۱- فرضیات پژوهش

- ۱) بررسی یا مطالعه آب بندان ها به واسطه تعداد زیاد و پراکنش گسترده آنها نیاز به استفاده از قابلیت های GIS دارد.
- ۲) در محیط GIS می توان بر اساس شاخص های کمی، آب بندان ها را طبقه بندی کرد.
- ۳) در محیط GIS می توان بر اساس شاخص های کمی، آب بندان ها را بر حسب نیاز تحقیقاتی دسته بندی نمود.

۱-۳-۲- اهداف پژوهش

حفظ منابع آبی کوچک که موجب استفاده بهینه از منابع آبی می شود و از هدر رفتن آب در فصول مختلف جلوگیری می نماید از اهمیت بالایی برخوردار است. این امر موجب میشود که ساماندهی وضعیت آب بندان ها و ایجاد شرایط مناسب برای بهبود اراضی کشاورزی، اثرات مثبت اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی را در منطقه بوجود آورد. بنابراین، مدیریت آب بندان های استان مازندران، ضمن بهبود اساسی در آبیاری اراضی شالیزاری استان، موجبات رفاه اقتصادی مالکین و اشتغال سایر بهره برداران از آن را فراهم خواهد آورد. درنتیجه انتظار می رود که در این پژوهش اهداف ذیل تأمین گردد.

- ۱) توصیه های لازم برای استفاده بهینه و سرمایه گذاری صحیح در این بخش.
- ۲) استفاده از لایه های اطلاعاتی بدست آمده در مطالعات بعدی مرتبط با آب بندان ها.
- ۳) دست یافتن به ابزارهای قوی جهت برنامه ریزی برای رسیدن به افزایش تولید برنج و مرکبات و نیز پرورش آبزیان.

۱-۴-۱- تعاریف و مفاهیم

۱-۴-۱- آب بندان

تالاب ها اکوسیستم هایی پویا و برخوردار از تنوع زیستی و ساختار اکو لوژیک خاص خود هستند. کنوانسیون تالاب ها و پرندگان مهاجر رامسر نیز کشورهای عضو را در خصوص استفاده خردمندانه از تالاب ها، به رعایت آن ملزم دانسته است (صفایان و شکری. ۱۳۸۲). براساس کنوانسیون رامسر، به اراضی مردابی، باتلaci و برکه های مصنوعی یا طبیعی که بطور دائم یا موقت دارای آب ساکن یا جاری، شیرین، شور یا لب شور هستند و همچنین به مناطق ساحلی دریاها که هنگام جزر، ارتفاع آب بیشتر از ۶ متر نباشد تالاب گفته می شود، اما تالاب در استان مازندران آب بندان نامیده می شود که نمونه ای ارزشمند از دانش و فناوری بومی مردمان شمال کشور برای استفاده مطلوب از آب می باشد.

آب بندان در واقع یک استخر ذخیره خاکی و بسیار بزرگ است که از گود کردن و خاکبرداری یک محدوده و ریختن و کوبیدن خاک و ایجاد دیواره و حصار دور این محدوده به وجود می آید. در برخی موارد نیز توپوگرافی منطقه، محل آب بندان را به طور طبیعی به وجود می آورد که با کمی گود کردن و محصور نمودن آن مکان، آب بندان ساخته می شود. آب بندان ها مختص استان های شمالی کشور هستند. این سازه ها به دو صورت ثقلی و یا از طریق ایستگاه های پمپاژ تغذیه و از آب پر می شوند. آب بندان ها سالانه دو تا سه بار آبگیری شده و مورد استفاده قرار می گیرند. اولین آبگیری قبل از شروع خزانه کاری و در زمان فراوانی آب انجام می شود. آبگیری دوم و سوم بستگی به آب ورودی رودخانه ها و وضع بارش داشته، و برای این انجام می گیرد که قطع بارندگی آسیبی به مزارع برنج نرساند.

۱-۴-۲- مراحل استقرار سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS در قالب پروژه

مراحل انجام کار در قالب یک پروژه شامل ورودی داده ها، مدیریت GIS ، ایجاد و برپایی سیستم اطلاعات جغرافیایی داده ها، تجزیه و تحلیل و پردازش داده ها و درنهایت خروجی داده ها می باشد.

۱-۴-۳- کشاورزی و برنامه ریزی برای کاربری اراضی با GIS

بسیاری از سازمانهای مربوط به کشاورزی و کاربری اراضی، هم اکنون از تکنیک های سیستم اطلاعات جغرافیایی بهره می گیرند. به عنوان نمونه، داده های مربوط به کاربری اراضی و هواشناسی حاصل از GIS، اندازه گیری های زمینی و اطلاعات مربوط به محصول سال قبل، همه با هم برای پیش بینی میزان یک یا چند نوع محصول در یک منطقه می توانند مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرند.

فصل دوم

بررسی پیشینه تحقیق

۲-۱- پژوهش های انجام شده در مورد آب بندان ها در خارج از کشور

هاشیبا و همکاران (۲۰۰۰)، در ژاپن، تغییرات کاربری اراضی حوزه آبخیز رودخانه تاما^۱ را با استفاده از اطلاعات سنجنده های مختلف Landsat و TM ندست MSS و TM مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند. در این تحقیق مناطق دارای پوشش آمیخته، با استفاده از اطلاعات سنجنده MSS و TM به طور جداگانه طبقه بندی گردید. نتایج نشان داد که بین دو طبقه بندی تفاوت دیده می شود. همچنین امکان بررسی تغییرات کاربری اراضی در طولانی مدت با استفاده از هر دو سنجنده امکان پذیر است. نهایتاً اینکه تغییرات کاربری اراضی در حوزه آبخیز تاما در طی ۲۵ سال گذشته می توان نشان داده شود.

پورتوگز (۲۰۰۴)، با استفاده از GIS در بررسی تعادل منابع آب و با محاسبه حجم ذخیره آب زیر زمینی، تصمیم گیری در مورد مسائل مختلف کشاورزی را راحت تر ساخته است. گوپال (۲۰۰۴)، در مورد منابع آب و کنترل بارندگی های فصلی بمنظور استفاده در کشاورزی بررسی هایی انجام داده است و به این نتیجه رسیده که اثرات مخرب ناشی از این رفتن تالابها سبب شده که با استفاده از مشارکت اجتماعی و تجربه مدیریت سنتی فکری به حال تالاب ها شود.

نورمن فاوزی و ریچارد کوپر (۲۰۰۶)، در این پژوهه آب موجود در یک مانداب به داخل یک منبع ذخیره آب و یا آب بندان پمپ شده، پس از آن به درون سیستم آبیاری زیر زمینی / زهکش زیر سطحی پمپ می شود. آب پس از گذشتن از مزرعه دوباره به درون مانداب وارد می شود؛ نتیجه بدست آمده بدین صورت بود که شاهد افزایش محصول در واحد سطح بوده اند که این خود بیانگر یکی از فوائد آب بندان ها و اهمیت مدیریت و نگهداری آن هاست.

گروه آی دبلیو ام آی (۲۰۰۶)، این مطالعه بر روی تأثیرات آبیاری در مقیاس کوچک بر روی مدیریت مردابها و استفاده های مختلف از آب در اکوسیستم های مردابی انجام شده است. این اطلاعات برای توسعه مقررات در کشاورزی و بهبود مدیریت آبیاری به کار می رود. نتیجه آن یک ارزیابی است در برنامه‌ی آبیاری

مزارع کوچک و مدیریت مردابها در حوضه مکونگ پایین دست.

دوروثی رایس (۲۰۰۸)، در مورد آب بندان های پشت سدهای کوچک بحث می کند و اینکه علاوه بر ذخیره آب، از این آب بندان ها برای رشد و پرورش ماهی ها و پرندگان و حتی گونه های کمیاب و در حال انقراض استفاده می شود، و نیز از رسوبات برداشت شده از کف این آب بندان ها هم می توان استفاده کرد. به عنوان مثال در ایالت کالیفرنیا پروژه احیا آب بندان های فورمایل و ویدوالی انجام شده که نتایج ذکر شده حاصل گردیده است.

ملیسا ماسکا و پال بولستاد (۲۰۰۸) بر روی به روز کردن نقشه های موجود از آب بندان های طبیعی شمال آمریکا کار کرده اند. تصاویر ماهواره ای با دقت بالا و داده های ارتفاعی بر پایه LiDAR در سالهای اخیر پیشرفت کرده اند و این میتواند برای نقشه برداری از آب بندان های طبیعی مفید باشد. آنها درستی نقشه های موجود از آب بندان های طبیعی ویسکانسین را با نقشه های استخراجی از داده های با دقت بالای ماهواره IKONOS و داده های LiDAR برای حوزه مورد مطالعه به مساحت $63/4$ کیلومتر مربع در بخش شمال مرکزی ویسکانسین ، مطابقت دادند. وقتیکه آب بندان های طبیعی در کلاسهای WWI (نقشه های آب بندان های ویسکانسین) طبقه بندي شدند، داده های LiDAR / IKONOS بطور مشخصی صحیح تر ($74/5$ ٪ درستی طبقه بندي) از داده های WWI ($56/0$ ٪) بودند.

شوکینگ ژانگ، ژیائودونگ نا، هوان یو و هونگ ژینگ جیانگ (۲۰۰۸) تکنیکهای بررسی تغییر در طبقه بندي و فرا طبقه بندي برای تصاویر TM/MSS بکار گرفتند تا نقشه تغییرات پوشش سطحی زمین در دشت سین جیانگ کوچک واقع در شمال شرق چین برای دو منطقه منابع طبیعی به نام های منطقه حفاظت شده هونگ و منطقه حفاظت شده سان جیانگ بدست آید. در هر دو منطقه برای تعیین طرح و شکل ظاهری آب بندان های طبیعی از مقیاس متريک استفاده شد. با تغییرات مشاهده شده به اين نتیجه رسیده اند که نیاز به اندازه گیريهای موثر حفاظتی، با استفاده از تجزیه و تحلیل تغییرات، برای آب بندان های طبیعی وجود دارد.

مرگارت لینچ و کنت فوت (۲۰۰۹)، در مورد سامانه اطلاعات جغرافیایی به عنوان یک فناوری پیشرفته بحث می‌کنند. GIS با دیگر کاربردهای اطلاعاتی در ارتباط است و لی با این تفاوت که یک مرجع سه بعدی است و با داده‌ها و تصاویر ماهواره‌ای می‌تواند در تهیه مدل‌های آماری و نقشه‌ها کمک کند و همچنین با ذخیره و آنالیز داده‌ها تصمیم‌گیری را آسان می‌سازد. یکی از کاربردهای آن در مدیریت منابع طبیعی است مثل حیات وحش، رودخانه‌ها، مکان‌های تفریحی، سطوح سیل خیز، مرداب‌ها، اراضی کشاورزی، آب‌های زیرزمینی و جنگل‌ها.

روبرت سی فرون، مولی ریف، چارلز لین و براد اوتری (۲۰۰۹) در مورد تعیین سودمندی سنجش از دور در ارزیابی دقیق آب بندان‌های طبیعی مجزا از هم بحث می‌کنند. مجزا سازی تصویر ماهواره‌ای و تجزیه آن براساس مشاهدات زمینی، برای تصاویر گرفته شده توسط لندست 7 بکار گرفته شد. تمرکز، بر فصل مشترک بین منابع مرجع و پولی گون‌های بدست آمده توسط سنجش از دور از آب بندانی طبیعی در منطقه رودخانه سنت جان ایالات فلوریدا بود. نتیجه اینکه سنجش از دور توسط ماهواره‌ها داده‌های دقیق "ارزان و به روز را برای دسته بندی آب بندان‌ها بدست میدهد.

گریگوری ال برولنده، مریس بانتیلان اسمیت، ریچارد ای مکنزی و آدونیا آر هنری (۲۰۰۹) در مقایسه‌ای بین خاک‌های مربوط به آب بندان‌های طبیعی، آب بندان‌های بازسازی شده و آب بندان‌های ساحلی زمینهای پست در هاوائی، خواص خاک ۳۵ آب بندان، در مکانهای با شیب هیدرولیکی و شوری آب سطحی متفاوت را با هم مقایسه کردند. خواص خاک، بیشتر در اثر نوع آب بندانها با هم متفاوت بودند تا میزان شوری آب و یا شیب هیدرولیکی مناطق.

راجر جی هارو، بنجامین دی کمپبل و ویلیام ب ریچاردسون (۲۰۰۹) بررسی کرده‌اند که در جنوب شرقی مینه سوتا، استخرهای ساخته شده کشاورزی، خصوصیاتی همانند مرداب‌های طبیعی را از خود نشان می‌دهند. استخرهای کشاورزی عاملی هستند برای برخی اختلالات بوجود آمده برای زمین‌های کشاورزی، مخصوصاً "رسوبگذاری و رشد گیاهان درون آب. از ۴۰ استخر تحت مطالعه، ۱۰ استخر طبیعی بودند. بقیه

آنها در اراضی زیر ساخته شدند: علفزار دست نخورده، علفزار چرا شده، و زمین کشاورزی شخم خورده. در استخرهای مربوط به علفزار چرا شده، غلظت نیتروژن و تیرگی آب بطور مشخصی بالاتر بود. این مطالعه نشان می دهد که ساختن آب بندان در زمین های کشاورزی، بخصوص زمین های تحت چرای گوساله، میتواند بر روی کیفیت آب تاثیر زیادی بگذارد.

مایکروسافت مایمآل (۲۰۱۰) در این باره بحث می کند که پیش از طراحی و برنامه ریزی در هر پروژه‌ای میبایستی یک متخصص بیولوژیک مسائلی همچون اندازه و شکل و محیط، ارزیابی عملکرد، دسته‌بندی، تعیین میزان ذخیره سازی و اندازه تحت تأثیر قرار گرفتن یک مرداب را بررسی نماید و نتیجه می گیرد که پروژه باید در جهت کاهش تأثیرات شدید بر روی مردابها حرکت کند.

مایکروسافت مایمآل (۲۰۱۰) در مورد اهمیت مردابها، دسته‌بندی آنها از نظر زمانی و اهمیت، روش‌های ترمیم و احیای آنها تحقیق می کند و به این نتیجه می رسد که موارد زیر دلایلی هستند بر اهمیت و عملکرد مردابها: تغییر در حجم سیلاب، تثبیت رسوب، سم‌زدایی و رسوب زدایی از آب، انتقال و برطرف کردن مواد غذایی درون آب، تغذیه آب‌های زیرزمینی، ایجاد تنوع در بیولوژی و محیط زیست و زیبایی و ایجاد محیطی برای سرگرمی و تفریح.

۲-۲- پژوهش‌های انجام شده در مورد آب بندان‌ها در داخل کشور

گشتاسب زاده (۱۳۶۷)، به مطالعه وضعیت آب بندان‌ها در استان مازندران پرداخته است. بر اساس بررسی‌های وی آب بندان‌های استان را می‌توان در سه منطقه غرب، مرکز و شرق تقسیم بندی نمود. با مطالعه مساحت، حجم آبگیری و منابع تغذیه به این نتیجه رسید که در بخش مرکزی استان، میزان آب برای تغذیه آب بندان‌ها به گونه‌ای است که اطمینان لازم برای استفاده تکمیلی از آب بندان‌ها وجود دارد.

حسن طاهرکیا (۱۳۷۵)، با بررسی علم سنجش از دور و سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS)، ارتباط بین این دو به مانشان می‌دهد، و به این نتیجه می‌رسد که بوسیله داده‌های بدست آمده از علم سنجش از دور می‌توان آنها را در سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) مدیریت و به صورت‌های مختلف نمایش داد.

ابطحی و پاکپور (۱۳۸۰)، در تحقیقی به بررسی تغییر کاربری اراضی با استفاده از تصاویر MSS (۱۳۵۵) TM (۱۳۷۷) در منطقه کاشان پرداختند و به این نتیجه رسیدند که داده های رقومی لنdest جهت پایش تغییرات کاربری اراضی مناسب می باشد. به منظور افزایش کارایی داده های مذکور پیشنهاد شد که برای تعیین دقیق تغییرات از داده های متوالی با فاصله زمانی کمتر استفاده شود.

علوی (۱۳۸۱)، در این تحقیق به تمام موارد اساسی کار از قبیل برداشت میدانی، تجزیه و تحلیل داده های میدانی، پردازش داده های ماهواره ای و مقایسه آنها با داده های میدانی توجه شده است. همچنین در این تحقیق به جنبه های مختلف قابلیت شاخص های متعدد، جهت برآورد بیوماس پرداخته شد. نتایج این تحقیق بیانگر این است که برآورد بیوماس مرتعی از طریق داده های فضایی بدست آمده از لنdest TM امکان پذیر بوده لذا از این وسیله می توان جهت تأمین اطلاعات به صورت پیوسته از میزان بیوماس که برای مدیریت مراتع و تصمیم در بهره برداری اصولی از مراتع لازم است، استفاده کرد.

صفائیان و شکری (۱۳۸۲)، با بررسی موارد مختلف کاربری آب بندان های مازندران، به این نتیجه رسیدند که با برنامه ریزی و سرمایه گذاری بر روی آب بندان ها می توان به بازده اقتصادی بالایی دست یافت.

بی نام (۱۳۸۶)، با مطالعه آب بندان ها و نقش آنها در تامین و توسعه منابع آب استان مازندران به این نتیجه رسیده که احداث آب بندان در سطح استان می تواند یکی از گزینه های مهم در جهت جایگزینی سد ها باشد.

بقراط (۱۳۸۶)، با بررسی تاثیرات اقتصادی- اجتماعی آب بندان ها (مطالعه موردي شرق مازندران)، حائز اهمیت بودن پرداختن به آب بندان ها در منطقه نشان می دهد.

دهزاد (۱۳۸۶)، با بررسی و مقایسه مساحت مشخصی از اراضی کشاورزی مرغوب و به همان مساحت از تالاب ها به این نتیجه رسیده است که با توجه به بالاتر بودن بازده اقتصادی تالاب، اعمال مدیریت مناسب در این بخش ضروری می باشد.

زبردست رستمی (۱۳۸۷)، در این تحقیق برای تعیین تغییرات کاربری اراضی و برآورد میزان آب مورد نیاز اراضی شالیزاری در دو زمان مختلف از تلفیق تکنیک های RS و GIS و سایر روابط مربوطه استفاده شده است بررسی نتایج نشان می دهد که ضمن کسب نتایج دلخواه از لحاظ زمان و دقت عمل نیز مناسب می باشند.

ذیبحی (۱۳۸۷ الف)، در تحقیق خود به بررسی اثر GIS بر کشاورزی پایدار و بحران آب پرداخته و به این نتیجه رسیده که یکی از موارد رسیدن به کشاورزی پایدار حل مسئله بحران آب است، ما برای حل این مشکل، باید آبیاری صحیح را در مزارع اعمال کنیم به بیانی ساده تر باید آب را بجا و به اندازه مصرف کنیم. برای رسیدن به این هدف باید اطلاعات درستی از نیازهایمان داشته باشیم و بعلاوه امکاناتی داشته باشیم تا بدانیم برنامه های اتخاذ شده را در کجا اعمال کنیم، که GIS برای رسیدن به این هدف به عنوان ابزاری توانمند می تواند مارا یاری دهد.

ذیبحی (۱۳۸۷ ب)، در گزارش خود تعداد آب بندان ها در استان مازندران را مشخص نموده و بحث نیاز مدیریتی را در این مبحث عنوان کرده است و به این نتیجه رسیده است که سامانه اطلاعات جغرافیایی به عنوان یک ابزار جدید و کارا می تواند این نیاز را مرتفع سازد.

طرح های مطالعاتی سازمان جهاد کشاورزی مازندران (زمستان ۱۳۸۷)، این طرح مطالعاتی پیش از هر طرح اجرایی برای بهبود کشاورزی در منطقه، انجام شده است، که بخشی از آن در مورد آب بندان ها و فوائد آن است، و به این نتیجه رسیده که با توجه به تاثیر مثبت آب بندان ها، تخصیص اعتبار دولتی برای احداث و بهسازی آنها مفید خواهد بود.

۳-۲- جمع بندی نظریات ارائه شده

- امکان بررسی تغییرات کاربری اراضی در طولانی مدت با استفاده از تکنیکهای RS

- تصمیم گیری در مورد مسائل مختلف کشاورزی با استفاده از GIS در بررسی تعادل منابع آب
- بدليل اثرات مخرب ناشی از تخریب تالابها، مردم با مشارکت اجتماعی و تجربه مدیریت سنتی دست به بهبود تالابها زندن.
- استفاده از زه آب و پمپاژ آن به درون آب بندان و استفاده دوباره آن برای کشاورزی باعث افزایش محصول شده است.
- از آب آب بندان ها علاوه بر کشاورزی میتوان در رشد و پرورش ماهیها و پرندگان کمیاب استفاده کرد و رسوبات کف آب بندان هم مورد استفاده قرار میگیرد.
- در بخش مرکزی مازندران میزان آب برای تغذیه آب بندان هابه اندازه کافی است .
- میتوان از RS برای مدیریت اراضی کشاورزی توسط GIS استفاده کرد.
- با سرمایه گذاری روی آب بندان ها میتوان به بازده اقتصادی بالایی دست یافت.
- با توجه به بالاتر بودن بازده اقتصادی تالاب نسبت به اراضی کشاورزی مرغوب ، اعمال مدیریت مناسب در این بخش ضروری است .
- از تلفیق تکنیکهای RS و GIS در برآورد میزان آب مورد نیاز اراضی شالیزاری در دو زمان مختلف با دقت بالا استفاده کرده است .
- با داشتن اطلاعاتی درست از نیازهایمان به آب (توسط GIS) ، میتوانیم مدیریت صحیح آبیاری را در مزرعه بکار ببریم .
- GIS بعنوان یک ابزار جدید و کارآ میتواند در مدیریت آب بندان ها تاثیر بسیار خوبی داشته باشد.

فصل سوم

مواد و روش ها

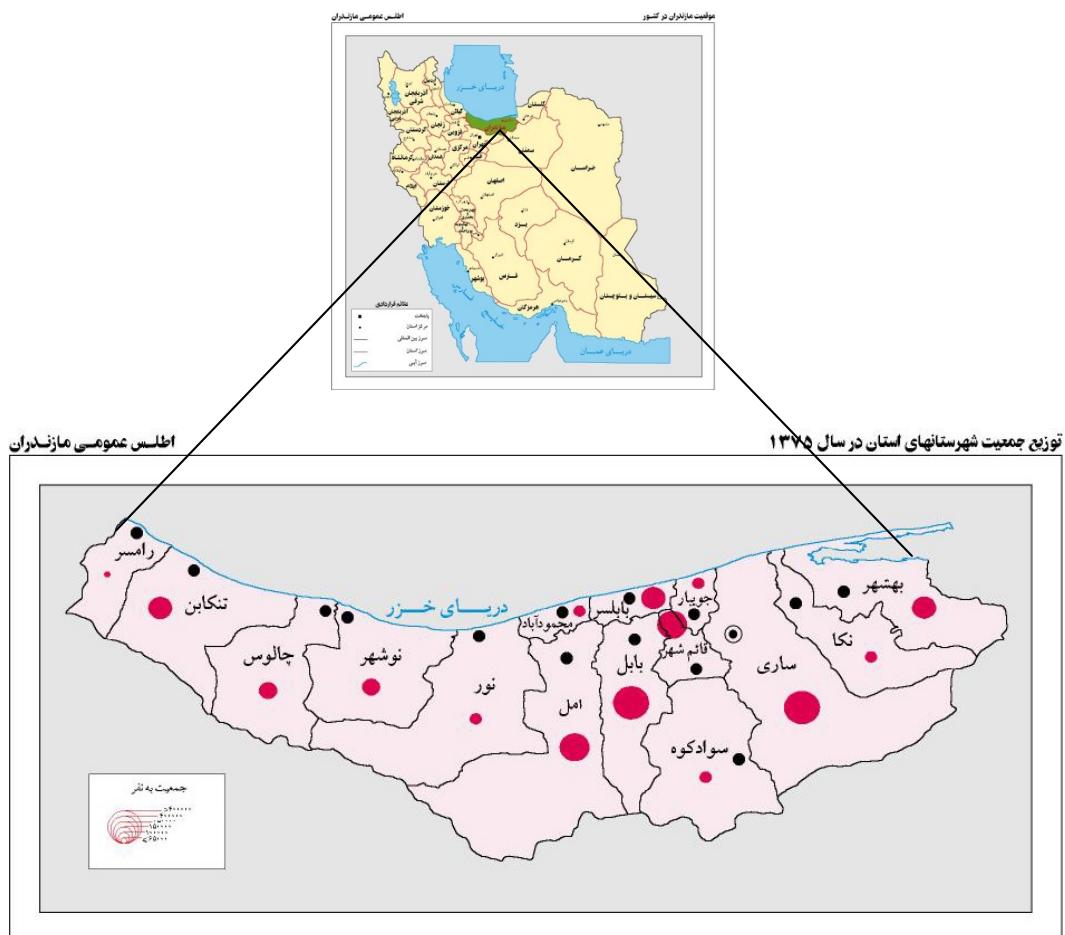
۱-۳- مواد

نقشه موجود آب بندان ها از مدیریت آب و خاک و امور فنی مهندسی سازمان جهاد کشاورز استان مازندران دریافت شد و این نقشه ها در محیط GIS رقومی گردید، بعلاوه در بررسی صحرایی از آب بندان ها به وسیله GPS نقشه برداری زمینی صورت گرفت. در نهایت مساحت و محیط آب بندان ها توسط نرم افزار ArcGIS محاسبه گردید و با داده های بدست آمده از برداشت زمینی مورد مقایسه واقع شد.

استان مازندران با مساحت حدود $23756/4$ کیلومتر مربع ، $1/46$ درصد مساحت کشور را در بر می گیرد. حد شمالی آن دریای خزر، حد جنوبی آن استان های تهران و سمنان، حد غربی آن گیلان و حد شرقی آن استان گلستان می باشد. استان مازندران بر اساس آخرین تقسیمات کشوری دارای ۱۷ شهرستان ، ۴۶ شهر ، ۴۳ بخش و ۱۱۰ دهستان می باشد. مختصات جغرافیایی این استان طول $54/10$ تا $50/34$ شرقی و عرض $35/47$ تا $37/35$ شمالی است.

منطقه مورد مطالعه در سیستم تصویر UTM (zone39) در محدوده طول شرقی 470943 تا 767815 و عرض شمالی 4084012 تا 4074224 واقع شده است. مرکز این استان شهرستان ساری است و بیشترین تراکم جمعیتی (نقشه ۱-۳) در شهرستانهای : ساری ،بابل ، قائم شهر و آمل وجود دارد. تغییرات شبی و ارتفاع در سواحل جنوبی خزر اندک بوده و عمدها دارای مناطق مسطح دشتی است، اما در جنوب ارتفاعات البرز مرکزی را شامل می شود.

استان مازندران از شمال به دریاچه خزر و از جنوب به سلسله جبال البرز منتهی گشته که یکی از مناطق پر باران کشور محسوب می گردد، با این وجود در فصول کشاورزی، با کمبود محسوس آب جهت کشت زرع روبرو است. از مهمترین دلایل این کمبود را می توان عدم وجود تاسیسات، مخازن و شبکه های آبیاری و زهکشی برابر اصول فنی و علمی نام برد .

نقشه (۱-۳) موقعیت جغرافیایی استان مازندران

۲-۳- روشن پژوهش

در این پژوهش جهت ارائه صحیح ترین آمار از آب بندان ها و برای مدیریت بهتر این سازه سنتی و مفید برای کشاورزی کشور، به خصوص استان مازندران که منطقه مورد مطالعه ماست، مختصات و مساحت آب بندان ها به وسیله دستگاه GPS مورد ارزیابی قرار گرفت که پس از ویرایش، اطلاعات مکانی و توصیفی جدید در سامانه اطلاعات جغرافیایی (نرم افزار ArcGIS) درج گردید، که برای نشان دادن اهمیت و ارزش مدیریت داده ها توسط GIS، ارائه خروجی اطلاعات از نرم افزار ArcGIS لازم می باشد؛ این نکته را باید عنوان کرد که جهت نمایش و بررسی جزئیات، نقشه ها و جداول به تفکیک شهرستان آمده است، به این

صورت که آب بندان های هر شهرستان به صورت مجزا نشان داده شده و پس از نقشه آب بندان هر شهرستان، جداول آن نیز که هر ستون این جداول بیانگر اطلاعات خاصی می باشد، آمده است. بطور کلی اجرای کار بر اساس اطلاعات اخذ شده توسط عملیات صحرایی، استفاده از نقشه های رقومی آب بندان های استان و سیستم اطلاعات جغرافیایی همراه با عملیات ستادی صورت گرفته است که مراحل آن به شرح زیر می باشد :

۱- تهیه نقشه های موجود منطقه از سازمان جهاد کشاورزی استان مازندران

۲ بازدید از آب بندان ها و اخذ مشخصات آنها

۳ تعیین موقعیت مکانی (UTM) با استفاده از GPS

۴ اخذ مشخصات کلیه آب بندان ها

۵-استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی جهت شناخت دقیق و ترسیم نقشه آب بندان ها. بخش دیگر کار تهیه نقشه های موقعیت آب بندان ها و تهیه لایه رقومی آب بندان های استان مازندران در محیط GIS و تهیه بانک اطلاعاتی مربوط به آن می باشد .

۶-تهیه بانک اطلاعاتی اولیه آب بندان های استان مازندران

آب بندان ها منابع آبی مهمی در تامین آب مورد نیاز بخش کشاورزی در سطح استان مازندران می باشند. مطابق آمار موجود ۶۸۱ آب بندان در سطح استان موجود است که علاوه بر منبع تامین آب کشاورزی، جایگاه ویژه ای در تغذیه سفره های آب زیر زمینی، حیات وحش و پرورش ماهی دارند. متأسفانه در طی چند دهه اخیر مسائلی همچون تخریب برخی از آب بندان ها و همچنین محدود شدن گستره آنها در اثر فعالیتهای بشر و انبیاث رسوبات حوزه آبخیز بالادست آنها، رخداده است. اطلاع از تعداد دقیق آب بندان ها، گستره و موقعیت آنها، و تغییرات آنها در طی چند دهه اخیر برای مدیریت و بهره وری بهینه از این منابع آبی ارزشمند، ضروری می باشد که این مهم با استفاده از قابلیت های سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) امکان پذیر است.

۷- روش کار برای تهیه بانک اطلاعاتی آب بندان

یکی از لایه هایی که در محیط GIS، تهیه شده است، لایه رقومی آبیندان های استان مازندران و بانک اطلاعاتی مربوط به آن می باشد.

نقشه های توپوگرافی که عنوان منبع و مبدا در تهیه این لایه رقومی آبیندان ها و نقشه ها استفاده شده اند. در مرحله اول از پروژه با استفاده از نقشه های توپوگرافی رقومی ۱:۵۰۰۰۰ و ۱:۲۵۰۰۰ استان مازندران و قابلیت های سیستم اطلاعات جغرافیایی، لایه رقومی آب بندان های استان تهیه شد و در مرحله بعد با قدرت تفکیک مناسب، تکمیل و به هنگام سازی این لایه رقومی نیز صورت گرفت. مراحل کار برای تهیه بانک اطلاعاتی زمین مرجع آب بندان های استان در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی در نمودار ۱ ارائه شده است.